

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i F. Naert, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/534/WPZiB z dnia 29 października 2013 r. zmieniającej decyzję 2012/642/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi (Dz.U. 2013, L 288, s. 69) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1054/2013 z dnia 29 października 2013 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. 2013, L 288, s. 1).

Sentencja

1) Wniosek o umorzenie postępowania przedstawiony przez Radę Unii Europejskiej zostaje oddalony.

2) Stwierdza się nieważność w zakresie, w jakim dotyczą Alaksieja Michalczanki:

— decyzji Rady 2013/534/WPZiB z dnia 29 października 2013 r. zmieniającej decyzję 2012/642/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi;

— rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1054/2013 z dnia 29 października 2013 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi.

3) Rada pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez A. Michalczankę.

(¹) Dz.U. C 93 z 29.3.2014.

Wyrok Sądu z dnia 3 maja 2016 r. – Iran Insurance/Rada

(Sprawa T-63/14) (¹)

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Zarzut niezgodności z prawem — Artykuł 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 267/2012 — Artykuł 215 TFUE — Artykuł 20 ust. 1 lit. c) decyzji 2010/413/WPZiB, zmieniony art. 1 pkt 7 decyzji 2012/35/WPZiB — Artykuł 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 267/2012 — Prawa podstawowe — Artykuły 2 TUE, 21 TUE i 23 TUE — Artykuły 17 i 52 Karty praw podstawowych — Błąd w ocenie — Równe traktowanie — Niedyskryminacja — Zasada dobrej administracji — Obowiązek uzasadnienia — Nadużycie władzy — Uzasadnione oczekiwania — Proporcjonalność]

(2016/C 222/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iran Insurance Company (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: I. Rodios i M. Bishop, pełnomocnicy)

Interwient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i D. Gauci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności, na podstawie art. 263 TFUE i 275 TFUE, decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 18) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 3) w zakresie, w jakim owe akty dotyczą skarżącej, oraz, po drugie, żądanie stwierdzenia, na podstawie art. 277 TFUE, że do skarżącej nie stosują się art. 20 ust. 1 lit. c) decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), zmieniony art. 1 pkt 7 decyzji Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. (Dz.U. L 19, s. 22), oraz art. 23 ust. 2 lit. d) i art. 46 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Iran Insurance Company zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 15.3.2014.

Wyrok Sądu z dnia 3 maja 2016 r. – Post Bank Iran/Rada

(Sprawa T-68/14) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Zarzut niezgodności z prawem — Artykuł 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 267/2012 — Artykuł 215 TFUE — Artykuł 20 ust. 1 lit. c) decyzji 2010/413/WPZiB, zmieniony art. 1 pkt 7 decyzji 2012/35/WPZiB — Artykuł 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 267/2012 — Prawa podstawowe — Artykuły 2 TUE, 21 TUE i 23 TUE — Artykuły 17 i 52 Karty praw podstawowych — Błąd w ocenie — Równe traktowanie — Niedyskryminacja — Zasada dobrej administracji — Obowiązek uzasadnienia — Nadużycie władzy — Uzasadnione oczekiwania — Proporcjonalność]

(2016/C 222/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: I. Rodios i M. Bishop, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i D. Gauci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności, na podstawie art. 263 TFUE i 275 TFUE, decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 18) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 3) w zakresie, w jakim owe akty dotyczą skarżącej, oraz, po drugie, żądanie stwierdzenia, na podstawie art. 277 TFUE, że do skarżącej nie stosują się art. 20 ust. 1 lit. c) decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), zmieniony art. 1 pkt 7 decyzji Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. (Dz.U. L 19, s. 22), oraz art. 23 ust. 2 lit. d) i art. 46 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).